

Pomoc bračekovi

Lucy Stevensonová Ewelllová
(Založené na skutočnom príbehu)

Tento príbeh sa odohral v Južnej Afrike.

Lashia mala nového bračeka. Volal sa Liam. Mal tmavé vlásky a maličké ručičky a nožičky. Bol taký zlatý!

Boli však chvíle, kedy bolo ťažké mať v rodine novorodeniatko. Mama a ocko boli stále zaneprázdnení. A Liam často plakal.

„Mami, môžeš mi prečítať rozprávku?“ spýtala sa Lashia.

Mamina povedala: „Musím Liamka okúpať vo vani. Možno si môžeš rozprávku prečítať s Ariankou.“

Lashia si sadla na zem s jej mladšou sestrou. Prelistovali si knihu. Ale bez maminy to nebolo ono.

„Oci, zahráš si so mnou hru?“ spýtala sa Lashia.

„Musím pomôcť mame s bábätkom pred tým, ako pôjdem do práce,“ povedal ocino.

Lashia sa zachmúrila. Mamina a ocino na ňu už teraz nikdy nemali čas! Stále len pomáhali Liamkovi.

Ocino čoskoro na to odišiel do práce. Mamina uložila Liamka do postieľky, aby si nachvíľu pospal. Sadla si s Lashiou a Arianou na gauč. Vyzerala unavená.

Nikto už nemal na Lashiu čas.

„Máme toho s Liamkom veľa,“ povedala mamina. „Cítite sa v poslednej dobe osamelo?“

Lashia prikývla. Bolo jej do plaču.

Mamina Lashiu a Arianu objala. „Liamko nás teraz veľmi potrebuje, lebo je taký maličký. Ešte nevie nič robiť sám, tak ako to viete vy.“

„Viem,“ povedala Lashia.

„Ale ak chcete, môžete mi pomôcť starať sa o Liamka,“ povedala maminka s úsmevom.

„Naozaj?“ spýtala sa Lashia. Tento nápad sa jej páčil.

„Môžem aj ja?“ spýtala sa Ariana.

„Môžeš,“ povedala mamina.

Liamko sa o chvíľu rozplakal. Keď ho mamina prebalila, Lashia jej priniesla vlhčené obrúsky.

„Ďakujem,“ povedala mamina.

Na druhý deň, keď sa Liamko kúpal, Lashia a Ariana pre neho vybrali čisté

oblečenie. Boli na ňom pekné zvieratká! Priniesli ho mamine, aby mu ho mohla obliecť.

„Ďakujem,“ povedala mamina.

Lashia a Ariana prišli na ďalšie spôsoby, ktorými mohli pomôcť. Každé ráno si ustlali posteľ bez toho, aby ich o to musel niekto žiadať. Niekedy tiež ustlali mamininu a ocinovu posteľ! A pred večerou pomáhali ocinovi v kuchyni.

„Ďakujeme,“ povedala mamina s ockom.

Keď Liamko plakal, Lashia sa ho snažila utíšiť. Držala ho na rukách a potichu sa mu prihovárala. Liamko sa ešte nevedel poďakovať. Ale jedného dňa sa na Lashiu usmial!

Lashia mu úsmev opätovala. Bola rada, že môže pomáhať svojmu bračekovi a tiež mamine a ocinovi! ●

Ako Lashia pomohla svojej rodine?